

Estem «infoxicats»?

Abans es deia que el primer que feies quan et sonava el despertador era posar els peus a terra. Avui ja no és així. El primer que fas és agafar el mòbil –que tens a la tauleta de nit i que ja t'ha servit de despertador–, i després mirar si tens algun missatge. Les noves tecnologies ens han envaït i poden aconseguir empatxarnos. Fixem-nos al llarg del dia en la quantitat d'informació que ens arriba a través de WhatsApp, Facebook, Twitter, SMS, correu electrònic... Es poden digerir tots els missatges amb la qualitat que es mereixen? És necessari rebre'n tants? Què ens han aportat un cop llegits? Ara s'han posat de moda els grups de WhatsApp. Hi ha gent que els utilitza per enviar indiscriminadament missatges sense aturar-se a pensar si realment poden atreure l'atenció del destinatari. Quant de temps perds llegint-los? Han arribat a molestar tant, que molts opten per silenciar el grup durant un temps

Estem envoltats de l'anomenada «cultura de la novetat i de la velocitat permanent»

limitat. Fins i tot s'ha arribat a un punt que ara felicites l'aniversari o el sant per WhatsApp i deixes de banda la trucada telefònica d'abans, que et permetia tenir un contacte més directe amb la persona. El summum és quan reps un *whats* després d'una operació quirúrgica.

A part de les anomenades xarxes socials o aplicacions comunicatives, un altre tipus d'informació és la que ens arriba o busquem a través d'Internet. Desgraciadament estem envoltats de l'anomenada «cultura de la novetat i de la velocitat permanent». Per culpa seva no podem aprofundir en allò que ens interessa. Tampoc no hi ajuden els diaris digitals, que en molts casos no són més que un «copiar i enganxar» de les seves versions impreses, per molt que es recomani que una notícia digital ha de ser breu i concisa. La majoria dels internautes són incapaços d'estar més d'un minut davant d'una pantalla llegint una notícia o article; paradoxalment, si és d'interès es recorre a imprimir-lo per llegir-lo més descansadament. La qualitat de la informació a Internet no ve determinada per la seva extensió. Els ulls no llegeixen igual en una pantalla que en el paper. La pantalla cansa i, al cap d'una esto-

na, ja vas a un altre article. Si aquest també és llarg canvies a un altre. Això ho pots arribar a fer mentre respons a un missatge de mòbil. Resultat: acabes ansiós, poc i mal informat, sense profunditzar en res i fent salts de pàgina en pàgina a la pantalla. Si quan llegeixes a Internet ho fas sense pausa, en diagonal i amb ganes de finalitzar quan més aviat millor el text per anar a un altre, és que estàs «infoxicat». Siguem capaços de saber separar el que realment ens convé, de seguir a Twitter o afegir al Facebook el que realment ens interessa, i de saber escollir el portal d'informació que més s'ajusti als nostres gustos. Imagina que voler estar informat sigui com fer una excursió: no vulguis abastar tots els paisatges de cop. Atura't en els que t'agraden i gaudeix-ne, sense presses.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN